VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 2. oktobrī*

Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru – Piekļuves atteikums – Izņēmums saistībā ar pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību – Vispārējā konfidencialitātes prezumpcija – Pienākums norādīt dokumentus, uz kuriem attiecas prezumpcija, un iesniegt to sarakstu

Lietā T-332/22

TotalEnergies Marketing Nederland NV, Hāga (Nīderlande), ko pārstāv *M. van Heezik*, advokāte,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *P. Van Nuffel*, *M. Burón Pérez* un *A.-C. Simon*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši A. Markulli [*A. Marcoulli*], R. Norkus [*R. Norkus*], V. Valasidis [*W. Valasidis*] (referents) un L. Spangsberga Grenfelde [*L. Spangsberg Grønfeldt*],

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā, ka trīs nedēļu laikā pēc paziņojuma par tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanu izsniegšanas neviens lietas dalībnieks nav iesniedzis pieteikumu par tiesas sēdes noturēšanu, un saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 3. punktu nolemjot prasību izlemt bez tiesvedības mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *TotalEnergies Marketing Nederland NV* lūdz atcelt Eiropas Komisijas 2022. gada 23. marta Lēmumu C(2022) 1949 *final*, ar kuru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. pantam tika noraidīti tās atkārtotie pieteikumi par piekļuvi dokumentiem (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Tiesvedības priekšvēsture

2 2006. gada 13. septembrī Komisija pieņēma lēmumu par procedūru saskaņā ar [LESD 101. pantu] (Lieta COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande), ar ko tika konstatēta vairāku uzņēmumu, tostarp prasītājas, izdarīts LESD 101. panta pārkāpums un šiem uzņēmumiem piemēroti naudas sodi (turpmāk tekstā – "bitumena lieta").

3 2021. gada 24. jūnijā prasītāja iesniedza piecus pieteikumus par piekļuvi dokumentiem saistībā ar bitumena lietu.

4 Kā izriet no prasītājas iesniegtajiem lūgumiem, tie bija formulēti šādi:

– "Attiecībā uz (iepriekšējo) izmeklēšanu un lēmumu pieņemšanu bitumena lietā (COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande): saziņa starp [Komisiju] un Nīderlandes konkurences iestādi (tagadējo patērētāju un tirgus iestādi) un/vai citiem Nīderlandes valsts dienestiem par palīdzību, ko sniedz Nīderlandes konkurences iestāde (sagatavojot) uzņēmumu pārbaudes, ko Komisija veic saistībā ar (iepriekšējo) izmeklēšanu par iespējamiem Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem" (pieteikums, ko Komisija reģistrējusi ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4203);

– "Attiecībā uz bitumena lietu (COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande): atjauninājumi, kas ietver informāciju un informācijas pieprasījumus vai citus paziņojumus attiecībā uz (iepriekšējo) izmeklēšanu un lēmumu bitumena lietā, kurus [Komisija] ir sagatavojusi laikposmā no iepriekšējās izmeklēšanas līdz 2006. gada 13. septembra galīgajam lēmumam vai kurus ir sagatavojusi Nīderlandes konkurences iestāde (arī kā [aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa] padomdevējas komitejas locekle) un/vai citi Nīderlandes valsts dienesti" (pieteikums, ko Komisija reģistrējusi ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4204);

– "Attiecībā uz (iepriekšējo) izmeklēšanu un lēmumu pieņemšanu bitumena lietā (COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande): aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa padomdevējas komitejas procedūra un/vai darbības noteikumi, kas bija spēkā (iepriekšējās) izmeklēšanas un/vai lēmumu pieņemšanas procesa bitumena lietā laikā" (pieteikums, ko Komisija reģistrējusi ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4205);

– "Attiecībā uz (iepriekšējo) izmeklēšanu un lēmumu pieņemšanu bitumena lietā (COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande): uzaicinājums vai uzaicinājumi uz sanāksmēm, tostarp, bet ne tikai, uzaicinājums vai uzaicinājumi uz [aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa] padomdevējas komitejas 414. un 415. sanāksmi, kuras notika attiecīgi 2006. gada 4. un 11. septembrī, un kuru laikā [aizliegtu vienošanos un dominējoša stāvokļa] padomdevēja komiteja sniedza savu atzinumu par provizorisko lēmuma projektu (tostarp (sarakstu) ar

dokumentiem, kas tai tika nosūtīti kopā ar provizorisko projektu saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 14. panta 3. punktu)" (pieteikums, ko Komisija reģistrēja ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4206);

– "Attiecībā uz (iepriekšējo) izmeklēšanu un lēmumu pieņemšanu bitumena lietā (COMP/F/38.456 – Bitumens – Nīderlande): to dalībnieku (tostarp valstu konkurences iestāžu) sarakstu vai sarakstus, kas piedalījās 2005. gada 15. un 16. jūnija iebildumu uzklausīšanās bitumena lietā" (pieteikums, ko Komisija reģistrēja ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4207).

5 Ar 2021. gada 4. jūlija lēmumu Komisija noraidīja pieteikumus ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203, GESTDEM 2021/4204, GESTDEM 2021/4206 un GESTDEM 2021/4207, pamatojoties uz to, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā un 4. panta 3. punktā paredzētie izņēmumi, un šajā ziņā tā pamatojās uz vispārējo konfidencialitātes prezumpciju attiecībā uz dokumentiem, kas iekļauti administratīvās lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru. Savukārt attiecībā uz pieteikumu ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4205 Komisija norādīja, ka pieprasītie dokumenti neattiecas konkrēti uz bitumena lietu un ir publiski pieejami, un norādīja interneta vietnes, kurās tie bija pieejami.

6 Ar 2021. gada 25. augusta vēstuli prasītāja iesniedza atkārtotu pieteikumu (turpmāk tekstā – "atkārtotais pieteikums"), piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, aicinot Komisiju pārskatīt tās 2021. gada 4. jūlija lēmumu. Atkārtotajā pieteikumā prasītāja kritizēja to, ka Komisija tai nebija nosūtījusi to dokumentu sarakstu, uz kuriem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, piemērojot 2020. gada 28. maija spriedumu *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), un apstrīdēja to, ka uz dokumentiem, par kuriem ir runa pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, būtu attiekusies Komisijas piemērotā vispārējā konfidencialitātes prezumpcija.

7 2022. gada 23. martā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā noraidīja atkārtoto pieteikumu. Šajā lēmumā, pirmkārt, Komisija norādīja, ka dokumenti, kas minēti pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, bitumena lietas ietvaros ir saziņa starp Komisiju un Nīderlandes konkurences iestādi vai citām Nīderlandes iestādēm, un ka pieteikumos GESTDEM 2021/4206 un GESTDEM 2021/4207 minētie dokumenti ir attiecīgi divi dokumenti un viens dokuments, kuru raksturu, datumu un numuru tā norādīja. Otrkārt, Komisija norādīja, ka atteikums piekļūt šiem dokumentiem ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem, pamatojoties uz vispārējo konfidencialitātes prezumpciju attiecībā uz dokumentiem, kas ietverti administratīvās lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru. Turklāt Komisija atgādināja, ka dokumenti, uz kuriem attiecas pieteikums ar atsauces numuru GESTDEM 2021/4205, jau ir publicēti un ir pieejami.

Lietas dalībnieku prasījumi

8 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu un "nodrošināt, lai attiecīgie dokumenti tiktu publiskoti";

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasījumu uzdot tai piešķirt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem atzīt par nepieņemamu;

– pārējā daļā prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par Vispārējās tiesas kompetenci

10 Pirmajā prasījumā prasītāja lūdz Vispārējo tiesu "nodrošināt, lai attiecīgie dokumenti tiktu publiskoti". Komisija uzskata, ka šāds lūgums, kas neietilpst Vispārējās tiesas kompetencē, ir jānoraida kā "nepieņemams".

11 Šajā ziņā un kā norāda Komisija, jāatgādina, ka, veicot tiesiskuma pārbaudi, pamatojoties uz LESD 263. pantu, Vispārējai tiesai nav kompetences izdot rīkojumus attiecībā uz Savienības iestādēm un struktūrām (skat. rīkojumu, 1995. gada 26. oktobris, *Pevasa* un *Inpesca*/Komisija, C-199/94 P un C-200/94 P, EU:C:1995:360, 24. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2018. gada 25. septembris, Zviedrija/Komisija, T-260/16, EU:T:2018:597, 104. punkts un tajā minētā judikatūra). Faktiski attiecīgajai iestādei atbilstoši LESD 266. pantam ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu par tiesību akta atcelšanu (skat. spriedumu, 2018. gada 25. septembris, *Amicus Therapeutics UK* un *Amicus Therapeutics*/*EMA*, T-33/17, nav publicēts, EU:T:2018:595, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

12 No tā izriet, ka prasītājas prasījums, kas atgādināts iepriekš 10. punktā, ir jānoraida tādēļ, ka tā izskatīšana nav Vispārējās tiesas kompetencē.

Par lietas būtību

13 Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz Komisijas prettiesisko atteikumu izsniegt pieprasītos dokumentus un šī atteikuma pamatojuma neesamību un, otrkārt, uz vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas prettiesisku piemērošanu dokumentiem, kas norādīti pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204. Šie divi pamati ir jāizskata kopā, jo tie šīs lietas apstākļos būtībā attiecas uz Komisijas iespēju piemērot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju (otrais pamats) un uz šādas prezumpcijas piemērošanas kārtību (pirmais pamats).

14 Otrajā pamatā prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka uz dokumentiem, par kuriem runa ir pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija. It īpaši tā apstrīd, ka saziņa starp Komisiju un Nīderlandes konkurences iestādēm ir daļa no bitumena lietas administratīvās lietas, un pārmet Komisijai, ka tā neesot pamatojusi iemeslus, kuru dēļ konkrēti pieprasītie dokumenti nevarētu tikt izsniegti.

15 Pirmajā pamatā prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, neiesniedzot pieprasīto dokumentu uzskaitījumu un pienācīgi nepamatojot šo trūkumu. Savas argumentācijas pamatojumam tā atsaucas uz 2020. gada 28. maija spriedumu *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), kurā, pēc tās domām, Komisijai ir noteikts pienākums iesniegt uzskaitījumu. Šis uzskaitījums tās ieskatā tai ļautu atspēkot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju.

16 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.

17 Vispirms jānorāda, ka, lai gan otrais pamats konkrēti attiecas tikai uz pieteikumiem ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, prasītājas pirmajā pamatā izvirzītais arguments arī attiecas tikai uz informācijas apmaiņu starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm, kas ir šo pieteikumu priekšmets. Tādējādi, tā kā apstrīdētajā Komisijas lēmumā sniegto atbildi uz pieteikumiem ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4205, GESTDEM 2021/4206 un GESTDEM 2021/4207 prasītājas argumenti neskar ne tieši, ne netieši, jākonstatē, ka prasības priekšmets attiecas tikai uz apstrīdētajā Komisijas lēmumā sniegto atbildi uz pieteikumiem ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204.

Ievada apsvērumi

18 Jāatgādina, ka no Regulas Nr. 1049/2001 2. apsvēruma izriet, ka atklātība ļauj nodrošināt Eiropas Savienības iestādēm lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tai lielāku atbildību pilsoņu priekšā. Tālab šīs regulas 1. pantā ir paredzēts piešķirt sabiedrībai iespējami plašu piekļuvi Savienības iestāžu dokumentiem (skat. spriedumu, 2020. gada 22. janvāris, *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 50. un 51. punkts un tajos minētā judikatūra).

19 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta, kurā paredzēts izņēmums saistībā ar iepriekš minēto, izriet, ka šīs piekļuves tiesības tomēr var ierobežot publisku vai privātu interešu apsvērumu dēļ. Tā kā šādi izņēmumi ir atkāpe no principa par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (skat. spriedumu, 2020. gada 22. janvāris, *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 52. un 53. punkts un tajos minētā judikatūra).

20 Šajā ziņā jāatgādina – ja Savienības iestāde vai struktūra, kurā ir iesniegts pieteikums par piekļuvi kādam dokumentam, nolemj noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz vienu no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, tai principā ir jāpaskaidro, kādā veidā piekļuve šim dokumentam konkrēti un faktiski varētu kaitēt ar šo izņēmumu aizsargātajām interesēm, jo šādam kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (skat. spriedumu, 2020. gada 22. janvāris, *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Tomēr Tiesa ir atzinusi, ka šī iestāde vai šī struktūra šajā ziņā var pamatoties uz vispārējām prezumpcijām, kas piemērojamas noteiktām dokumentu kategorijām, jo uz pieteikumiem par viena veida dokumentu publiskošanu var attiekties līdzīgi vispārīgi apsvērumi (skat. spriedumu, 2020. gada 22. janvāris, *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Tādējādi šādu vispārēju prezumpciju mērķis ir sniegt iespēju attiecīgajai Savienības iestādei vai struktūrai uzskatīt, ka noteiktu kategoriju dokumentu publiskošana principā kaitē interesēm, kas tiek aizsargātas ar izņēmumu, uz ko tā atsaucas, pamatojoties uz šādiem vispārīgiem

apsvērumiem, neuzliekot tai pienākumu konkrēti un individuāli izvērtēt katru pieprasīto dokumentu (skat. spriedumu, 2020. gada 22. janvāris, *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Turklāt, tā kā vispārējās prezumpcijas ir izņēmums no Savienības iestādes pienākuma konkrēti un individuāli izvērtēt katru dokumentu, uz kuru attiecas piekļuves pieteikums, un vispārīgāk – izņēmums no principa par sabiedrības iespējami plašāku piekļuvi Savienības iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, tās ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedums, 2018. gada 4. septembris, *ClientEarth*/Komisija, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80. punkts).

24 Proti, vispārējā konfidencialitātes prezumpcija neizslēdz tiesības pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, šī prezumpcija neattiecas vai ka pastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas pamato šī dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam (spriedums, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 126. punkts).

25 Tiesa ir atzinusi, ka pastāv vispārējas konfidencialitātes prezumpcijas attiecībā uz piecām dokumentu kategorijām, proti, pirmkārt, administratīvās lietas dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru, otrkārt, procesuālajiem rakstiem, kas iesniegti Savienības tiesās tiesvedības laikā, kamēr tā vēl nav pabeigta, treškārt, dokumentiem, ar kuriem Komisija ir apmainījusies ar lietas dalībniekiem, kas iesnieguši paziņojumu, vai trešām personām uzņēmumu koncentrācijas kontroles procedūrā, ceturtkārt, dokumentiem, kas attiecas uz pirmstiesas procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi, tostarp dokumentiem, ar kuriem notikusi apmaiņa starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti *EU Pilot* procedūras ietvaros, un, piektkārt, dokumentiem, kas attiecas uz LESD 101. panta piemērošanas procedūru. Katrā no šiem gadījumiem attiecīgais piekļuves atteikums attiecās uz dokumentu kopumu, kurus skaidri raksturo to kopīgā piederība lietas materiāliem saistībā ar notiekošu administratīvu vai tiesas procesu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, *ClientEarth*/Komisija, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 81. punkts).

26 Konkrētāk, saistībā ar konkurences tiesību normu piemērošanas procedūrām Tiesa uzskatīja, ka vispārējā konfidencialitātes prezumpcija ir piemērojama attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi visiem dokumentiem, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 81. punkts).

27 Šajā ziņā Tiesa norādīja, ka vispārēja piekļuve dokumentiem, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, apdraudētu līdzsvaru, ko Savienības likumdevējs ir vēlējies nodrošināt Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), un Komisijas Regulā (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar [LESD 101.] un [102.] pantu, ko vada Komisija (OV 2004, L 123, 18. lpp.), starp attiecīgo uzņēmumu pienākumu paziņot Komisijai iespējami sensitīvu komercinformāciju, lai tā varētu atklāt aizliegtas vienošanās esamību un izvērtēt tās saderību ar minēto tiesību normu, no vienas puses, un paaugstinātas aizsardzības garantiju, kas, pamatojoties uz dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, tiek nodrošināta informācijai, kas šādi nodota Komisijai, no otras puses (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 90. punkts).

28 Tiesa no tā secināja, ka Komisija, lai piemērotu izņēmumus, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā, bija tiesīga, neveicot katra dokumenta, kas iekļauts lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru, konkrētu un individuālu pārbaudi, pieņemt, ka šo dokumentu publiskošana principā kaitē šādā procedūrā iesaistīto uzņēmumu komerciālajām interesēm, kā arī ar to saistītās izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzībai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 93. punkts).

29 Prasītājas apsvērumi ir jāizvērtē, ņemot vērā šos principus.

Par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

30 Attiecībā uz apstrīdētā lēmuma pamatojumu jāatgādina, ka pamatojums, kas ir prasīts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam skaidri un nepārprotami jāatklāj to pieņēmušās iestādes argumentācija, ļaujot ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi (spriedums, 2020. gada 25. novembris, *Bronckers*/Komisija, T-166/19, EU:T:2020:557, 22. punkts).

31 Tomēr jākonstatē, ka šajā lietā apstrīdētajā lēmumā, kā izriet no šī sprieduma 7. punkta, Komisija vispirms norādīja pieprasītos dokumentus un pēc tam paskaidroja prasītājai, ka šie dokumenti ir daļa no administratīvās lietas materiāliem LESD 101. panta piemērošanas procedūrā. Visbeidzot Komisija norādīja, ka pieteikumu izskatīšanas rezultātā tā ir secinājusi, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā paredzētie izņēmumi un vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, kas noteikta 2014. gada 27. februāra spriedumā Komisija/*EnBW* (C-365/12 P, EU:C:2014:112).

32 No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverts pietiekams pamatojums iepriekš 30. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē, ciktāl tajā, piemērojot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, ir norādīti attiecīgie dokumenti un Komisijas izteiktais piekļuves atteikuma pamatojums saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu. Līdz ar to prasītājas argumentācija par nepietiekamu pamatojumu ir jānoraida, nemaz nelemjot par tās pieņemamību, ko apstrīd Komisija.

Par Komisijas minētās vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērojamību

33 Attiecībā uz jautājumu, vai dokumenti, kas minēti pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, ietilpst Komisijas piemērotās vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanas jomā, jānorāda, ka minētie dokumenti, kā tas izriet no prasītājas lūgumiem un apstrīdētā lēmuma, ir saziņa starp Komisiju un Nīderlandes konkurences iestādi (vai citām Nīderlandes iestādēm) izmeklēšanā, kuras rezultātā tika pieņemts 2006. gada 13. septembra galīgais lēmums bitumena lietā.

34 It īpaši no minētajiem pieteikumiem izriet, ka attiecīgie dokumenti ir informācijas apmaiņa starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm par iepriekšējo izmeklēšanu, tostarp pārbaudēm un informācijas pieprasījumiem, un lēmumu pieņemšanu bitumena lietā. Kā Komisija norādīja apstrīdētajā lēmumā, šie dokumenti ir daļa no sarakstes starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm šīs lietas ietvaros.

35 Šajā ziņā jāatgādina, ka saistībā ar izmeklēšanu, kuras mērķis ir piemērot LESD 101. pantu, Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 11. panta 2. punktu dalībvalstu konkurences iestādēm nosūta svarīgāko dokumentu, ko tā ir ieguvusi lēmuma pieņemšanai, kopijas. Turklāt saskaņā ar minētās regulas 12. panta 1. punktu tā var apmainīties ar jebkādu informāciju ar valstu konkurences iestādēm. Visbeidzot, saskaņā ar šīs pašas regulas 20. panta 3. punktu tā informē tās dalībvalsts konkurences iestādi, kuras teritorijā jāveic pārbaude.

36 Līdz ar to tādi dokumenti kā šajā lietā pieprasītie dokumenti par informācijas apmaiņu starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm saistībā ar izmeklēšanu bitumena lietā par pārbaudēm, informācijas pieprasījumiem, atjauninājumiem un lēmumu pieņemšanu minētajā lietā ir dokumenti, uz kuriem acīmredzami attiecas LESD 101. panta piemērošanas procedūra un kuri tādēļ, ņemot vērā to raksturu, ir daļa no Komisijas administratīvajiem dokumentiem minētajā lietā.

37 Šajā pēdējā ziņā no Regulas Nr. 1/2003 27. panta 2. punkta izriet, ka Komisijas izmeklēšanas saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu ietvaros sarakste starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm vai starp šīm iestādēm, ieskaitot dokumentus, kas sagatavoti, piemērojot minētās regulas 11. un 14. pantu, ir daļa no iekšējiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas lietas materiālos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86. punkts). Turklāt no Komisijas paziņojuma par noteikumiem attiecībā uz piekļuvi Komisijas lietas materiāliem, ievērojot [LESD 101.] un [102.] pantu, EEZ līguma 53., 54. un 57. pantu un Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 (OV 2005, C 325, 7. lpp.), 1. un 15. punkta izriet, ka izmeklēšanas laikā veiktā sarakste starp Komisiju un citām valsts iestādēm, piemēram, sarakste ar dalībvalstu konkurences iestādēm vai citām iestādēm, ir nepieejami iekšējie dokumenti, kas ir daļa no Komisijas lietas materiāliem.

38 Kā atgādināts šī sprieduma 26. punktā, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 normas, Tiesa ir atzinusi, ka pastāv vispārēja konfidencialitātes prezumpcija attiecībā uz dokumentiem, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru, tostarp arī saziņu starp Komisiju un valsts iestādēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 16. un 81. punkts).

39 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisija šajā gadījumā bija tiesīga atsaukties uz vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas esamību, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu, saskaņā ar kuriem bitumena lietas administratīvās lietas dokumentu publiskošana principā apdraudēja, pirmkārt, pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību un, otrkārt, komerciālo interešu aizsardzību.

40 Šis secinājums prasītājas izvirzītajos argumentos netiek apšaubīts.

41 Proti, kā tika norādīts iepriekš 24. punktā, vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošana tik tiešām neizslēdz tiesības pierādīt ne tikai to, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, minētā prezumpcija neattiecas, bet arī to, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato attiecīgā dokumenta publiskošanu.

42 Tomēr, pirmkārt, lai pierādītu, ka vispārējā konfidencialitātes prezumpcija neattiecas uz pieprasītajiem dokumentiem, prasītāja būtībā apgalvo, ka neviena saziņa starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm neietilpstot bitumena lietas materiālos. Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja nav lūgusi piekļuvi jebkādai saziņai starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm, bet gan tieši un vienīgi saziņai, kas ir saistīta ar bitumena lietu.

43 Turklāt jānorāda, ka prasītāja bija viena no Komisijas lēmuma bitumena lietā adresātēm un ka tai kā šīs lietas dalībniecei bija konkrētas un ierobežotas piekļuves tiesības atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 32. apsvērumam un 27. pantam, kā arī Regulas Nr. 773/2004 15. panta 2. punktam. Tādējādi būtu pretrunā Regulām Nr. 1/2003 un Nr. 773/2004, ja pieteicējs atsauktos uz Regulas Nr. 1049/2001 normām, lai apietu pirmajās minētajās regulās ietvertos konfidencialitātes noteikumus un saņemtu LESD 101. panta piemērošanas procedūrā par konfidenciāliem atzītus dokumentus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 88. punkts).

44 Otrkārt, jānorāda, ka prasītāja nav sniegusi nekādus argumentus, lai pierādītu sevišķu sabiedrības interešu esamību. Tā ir tikai norādījusi, ka tās piekļuves pieteikumi esot pamatoti ar sūdzībām, kuras pret to ir iesnieguši tiešie un netiešie klienti, turklāt nepierādot šo sūdzību pastāvēšanu. Protams, ir jāatzīst, ka tiesību uz aizstāvību esamība pati par sevi ir vispārējas intereses. Tomēr tas, ka šīs tiesības šajā gadījumā izpaužas kā prasītājas subjektīvas intereses uz aizstāvību procedūrās par zaudējumu atlīdzību, nozīmē, ka intereses, uz kurām tā atsaucas, nav vispārējas intereses, bet gan personīgas intereses (spriedums, 2006. gada 6. jūlijs, *Franchet* un *Byk*/Komisija, T-391/03 un T-70/04, EU:T:2006:190, 138. punkts).

Par Komisijas izvirzītās vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanas kārtību

45 Attiecībā uz jautājumu par to, vai Komisija nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no 2020. gada 28. maija sprieduma *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), jāatgādina, ka no minētā sprieduma ir secināms – ja iestāde uzskata, ka piemērojama vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, tā var vispārīgi atbildēt uz piekļuves pieteikumu tādējādi, ka šī prezumpcija to atbrīvo no pienākuma sniegt paskaidrojumus par to, kā piekļuve šajā pieteikumā minētajam dokumentam konkrēti apdraud aizsargātās intereses. Vienlaikus konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanu nevar interpretēt tā, ka iestāde var vispārīgi atbildēt, ka visi pieteikumā par piekļuvi minētie dokumenti ietilpst lietas materiālos, uz kuriem attiecas vispārējās konfidencialitātes prezumpcija, šos dokumentus neidentificējot vai nesakārtojot sarakstā. Faktiski jāuzskata, ka iestāde tikai vienreiz identificē, kuri ir piekļuves pieteikumā minētie dokumenti, ka tā tos var klasificēt kategorijās pēc to kopīgajām iezīmēm, to kopīgā veida vai piederības vieniem un tiem pašiem lietas materiāliem un ka tā tādējādi var tiem piemērot vispārējās konfidencialitātes prezumpciju. Ja šāda identifikācija netiktu veikta, konfidencialitātes prezumpcija būtu neatspēkojama (šajā ziņā skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Campbell*/Komisija, T-701/18, EU:T:2020:224, 40., 41., 45. un 46. punkts).

46 Šajā ziņā jāatgādina, ka lietā, kurā tika pasludināts 2020. gada 28. maija spriedums *Campbell* /Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), prasītāja lūdza piekļuvi "visiem dokumentiem par to, vai Īrija ir vai nav ievērojusi pienākumus saskaņā ar [vairākiem] pamatlēmumiem" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Campbell*/Komisija, T-701/18, EU:T:2020:224, 59. punkts). Līdz ar to tās pieteikums par piekļuvi tika formulēts vispārīgi un abstrakti attiecībā uz visiem Komisijas rīcībā esošajiem dokumentiem. Tādējādi Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka šis pieteikums aptver tikai tos dokumentus, kas attiecas uz procedūru, kuras mērķis ir konstatēt, ka Īrija nav transponējusi attiecīgos pamatlēmumus.

47 Turklāt atbildē uz atkārtoto pieteikumu lietā, kas bija pamatā 2020. gada 28. maija spriedumam *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), Komisija tikai atbildēja, ka dokumentos, kas identificēti kā prasītājas pieteikumam atbilstoši, "bija saziņa starp [tās] dienestiem [..] un Īriju saistībā ar trim *EU Pilot* procedūrām". Vispārējās tiesas ieskatā šis formulējums, pirmkārt, neļāva prasītājai izvērtēt ne to, vai nepastāv citi dokumenti, uz kuriem varētu attiekties tās pieteikums, ne

arī to, vai visi dokumenti, uz kuriem attiecas šis pieteikums, bija saistīti ar attiecīgajām *EU Pilot* procedūrām, kā tas izriet no 2020. gada 28. maija sprieduma *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224) 56. punkta. Otrkārt, Komisijas izmantotajā formulējumā ir norādīts, ka saistībā ar prasītājas atkārtotā pieteikuma izskatīšanu tā ir vienīgi konstatējusi, ka ir uzsāktas *EU Pilot* procedūras saistībā ar attiecīgo pamatlēmumu transponēšanu Īrijā, un ka tā no minētā ir secinājusi, ka ir piemērojama konfidencialitātes prezumpcija. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šāda atbilde nav pietiekama, lai pierādītu, ka Komisija iepriekš ir veikusi konkrētu prasītājas pieteikuma pārbaudi, ne arī, ka tā patiešām ir identificējusi dokumentus, uz kuriem attiecas piekļuves pieteikums, kā tas izriet no minētā sprieduma 57. punkta.

48 Šajā kontekstā Vispārējā tiesa secināja, ka Komisijas izmantotais formulējums tās atbildē nav pietiekams, lai ļautu prasītājai identificēt dokumentus, uz kuriem attiecas tās piekļuves pieteikums, un ka līdz ar to pēdējā minētā nevarēja atspēkot Komisijas izvirzīto konfidencialitātes prezumpciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Campbell*/Komisija, T-701/18, EU:T:2020:224, 58. un 65. punkts).

49 Savukārt šajā lietā pieteikumi ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204 attiecas uz dokumentiem, kurus prasītāja ir definējusi šī sprieduma 4. punkta pirmajā un otrajā ievilkumā. Taču no minētajiem pieteikumiem izriet, ka prasītāja ir lūgusi piekļuvi precīzam dokumentu veidam (proti, saziņai starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm) saistībā ar precīzi identificētu LESD 101. panta piemērošanas procedūru (proti, bitumena lietu), atšķirībā no lietas, kurā tika pasludināts 2020. gada 28. maija spriedums *Campbell* /Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224) un kurā piekļuves pieteikums neattiecās ne uz precīzu dokumentu tipoloģiju, ne uz konkrētu procedūru, bet gan uz visiem dokumentiem par to, vai dalībvalsts ir vai nav ievērojusi noteiktus Padomes pamatlēmumus.

50 Turklāt apstrīdētajā lēmumā Komisija kopā identificēja dokumentus, uz kuriem attiecas pieteikumi ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, savā vērtējumā precizējot, ka runa ir par saraksti ar Nīderlandes valsti bitumena lietā, ietverot gan dokumentus, ar kuriem tai bija pienākums apmainīties ar valsts konkurences iestādēm saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003, gan tiešo saraksti ar Nīderlandes konkurences iestādi, un ka šie dokumenti kā tādi bija daļa no bitumena lietas materiāliem un ka uz tiem attiecās vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, kas nostiprināta 2014. gada 27. februāra spriedumā lietā C-365/12 P Komisija/*EnBW* (C-365/12 P, EU:C:2014:112). Komisija arī izklāstīja šīs vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas robežas un tās piemērošanu šajā lietā.

51 Turklāt prasītāja neapstrīd, ka Komisija, konkrēti izvērtējot prasītājas pieteikumus par piekļuvi, ir pareizi identificējusi dokumentus, uz kuriem attiecas pieteikumi ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, bet vienīgi apgalvo, ka Komisijai esot bijis jāiesniedz šo dokumentu uzskaitījums vai saraksts.

52 Attiecībā uz pēdējo minēto aspektu jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, no 2020. gada 28. maija sprieduma *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224) neizriet, ka Savienības iestādei vai struktūrai, kas atbild uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ja tā piemēro vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, katrā ziņā būtu jāiesniedz pieteikuma iesniedzējam to dokumentu saraksts, uz kuriem attiecas minētā prezumpcija. Gluži pretēji, kā izriet no šī sprieduma 45. punkta, šāda saraksta iesniegšana ir tikai viens no iespējamiem veidiem, kā identificēt pieprasītos dokumentus, tādējādi pieteikuma iesniedzējam ir iespēja atspēkot šīs prezumpcijas piemērošanu.

53 Tādējādi 2020. gada 28. maija spriedumā *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224) ir precizēts, ka šāda – vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas aptverta – saraksta iesniegšana nav nepieciešama, ja attiecīgie dokumenti, vismaz to veids, jau izriet no piekļuves pieteikuma, un ka pieteikuma iesniedzējam principā ir iespēja norādīt, ka uz dokumentu neattiecas vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošana (šajā ziņā skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Campbell*/Komisija, T-701/18, EU:T:2020:224, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Tā tas ir šajā lietā, jo piekļuves pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204 un apstrīdētajā lēmumā ir identificēti dokumenti gan attiecībā uz to raksturu, gan piederību lietas materiāliem procedūrā saistībā ar LESD 101. panta piemērošanu.

55 Turklāt tiesvedībā Vispārējā tiesā prasītāja nekādi nav norādījusi, kādā veidā attiecīgo dokumentu saraksta nepaziņošana tai būtu liegusi atspēkot Komisijas piemēroto vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, lai gan tā bija lietas dalībniece tās uzsāktajā procedūrā bitumena lietā. Proti, tā esot bijusi galīgā lēmuma, kuru Komisija ir pieņēmusi bitumena lietā, adresāte un līdz ar to tā esot bijusi iesaistīta administratīvajā procesā, kura rezultātā tika pieņemts šis lēmums. Turklāt ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir precizējusi, ka fakts, ka ir grūti iesniegt nepieciešamos pierādījumus, lai atspēkotu prezumpciju, pats par sevi nenozīmē, ka tā ir neatspēkojama (skat. spriedumu, 2019. gada 13. marts, *AlzChem*/Komisija, C-666/17 P, nav publicēts, EU:C:2019:196, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītāja principā varēja atspēkot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, ja Komisija nebija iesniegusi izsmeļošu attiecīgo dokumentu sarakstu.

56 Savukārt no prasības pieteikumā izklāstītajiem argumentiem saistībā ar pirmo pamatu izriet, ka prasītāja nebija pieprasījusi dokumentu sarakstu 2020. gada 28. maija sprieduma *Campbell* /Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224) izpratnē, lai, iespējams, varētu atspēkot Komisijas izvirzītās vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanu. Proti, prasītāja norāda, ka šis saraksts esot bijis paredzēts, lai tai ļautu uzzināt, "vai un kādā līmenī valstij [bija] bijusi saziņa ar Komisiju", lai "precīzi un pilnīgi noteiktu visus faktus, kuros būtu jāpozicionē [tās klientu] sūdzības [par apgalvotajiem pārkāpuma rezultātā radītajiem zaudējumiem]", un tas neatbilst loģikai, kura ir pamatā pienākumam identificēt attiecīgos dokumentus, ko Vispārējā tiesa ir uzsvērusi 2020. gada 28. maija spriedumā *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224).

57 Līdz ar to ar faktu, ka dokumenti, kurus tika lūgts publiskot, bija tāda paša veida un tie ietilpa administratīvās lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru, šajā lietā bija pietiekami, lai pamatotu vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanu dokumentiem, kas attiecas uz šādu procedūru, un Komisijai nebija pienākuma iesniegt prasītājai minēto dokumentu sarakstu.

58 Turklāt, pirmām kārtām, ciktāl prasītājas izvirzītie argumenti ir jāsaprot tādējādi, ka ar tiem tiek apgalvots, ka savos pieteikumos ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204 tā ir lūgusi piekļuvi Komisijas un Nīderlandes iestāžu saziņas uzskaitījumam, šie argumenti ir balstīti uz kļūdainām premisām un ir jānoraida.

59 Proti, pirmkārt, no pieteikumu ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204 formulējuma (skat. šī sprieduma 4. punktu) neizriet, ka prasītāja ir lūgusi to dokumentu uzskaitījumu, kas ietilpst bitumena lietas materiālos, un it īpaši saziņu starp Komisiju un Nīderlandes iestādēm.

60 Otrkārt, jāatgādina, ka no prasītājas atkārtotā pieteikuma izriet, ka tad, kad tā apstrīdēja pieprasīto dokumentu uzskaitījuma neesamību, tā atsaucās uz apgalvojumu, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu iesniegt to dokumentu uzskaitījumu, uz kuriem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, kas, pēc tās domām, izrietēja no 2020. gada 28. maija sprieduma *Campbell*/Komisija (T-701/18, EU:T:2020:224), nevis uz dokumentu, uz kuru kā tādu attiektos tās pieteikumi ar atsauces numuriem GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204.

61 Otrām kārtām, tā kā Komisijai nebija pienākuma iesniegt to dokumentu sarakstu, uz kuriem attiecas pieteikumi GESTDEM 2021/4203 un GESTDEM 2021/4204, prasītājas arguments par atteikuma iesniegt šādu sarakstu nepietiekamu pamatojumu, kuru Komisija lūdz Vispārējo tiesu atzīt par nepieņemamu, arī ir jānoraida, nelemjot par tā pieņemamību.

62 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais un otrais prasības pamats un līdz ar to prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

63 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

64 Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *TotalEnergies Marketing Nederland NV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Papasavvas Marcoulli Norkus

Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 2. oktobrī.

[Paraksti]